

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722200595
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3722200595.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Bratislava - Petržalka, Pajštúnska 5, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Bratislava - Petržalka, Pajštúnska 5, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., B. XXX/X, o zaplatenie 914,14 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 4. mája 2023, č. k. 3Csp/12/2022-87, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 221,78 eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 96,39 eur od 23.06.2021 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 39, § 41, § 52 ods.1 až 4, § 53 ods.9, § 517 ods.2, § 524 ods. 1 a 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení ku dňu uzavretia Zmluvy, § 2 písm. a/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 497 Obchodného zákonníka, § 255 ods. 2 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 914,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 744,58 eur od 23.06.2021 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že D. uzatvorila so žalovaným v zmysle zák. č. 266/2005 Z. z. dňa 17.10.2018 zmluvu č. 5150644154, ktorej súčasťou sú VOP, pričom k uzatvoreniu zmluvy došlo elektronicky. D. poskytla žalovanému peňažné prostriedky vo výške 800,- eur. Žalovaný aj napriek výzvam D. v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil povinnosť podľa zmluvy, dostal sa do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. D. ku dňu 03.03.2021 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru a vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Spornú pohľadávku voči žalovanému mal získať žalobca na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.06.2021. Žalobca v konaní predložil listinu označenú ako Potvrdenie o uzatvorení zmluvy zo dňa 17.10.2018 a listinu označenú ako špecifikácia postúpenej pohľadávky. V konaní mal súd prvej inštancie za preukázané uzavretie zmluvy o úvere s podmienkami ako v Potvrdení o uzatvorení zmluvy zo dňa 17.10.2018 v spojení s prílohou, splátkovým kalendárom. Nakoľko však žalobca nepredložil návrh žalovaného, nebolo preukázané, že D. sa so žalovaným dohodla na možnosti žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky

podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu bol žalovaný povinný aj naďalej splácať úver v splátkach. Ďalej súd prvej inštancie posúdil, že žalobca zo sumy 157,34 eur, ktorú uhradil žalovaný, započítal sumu 55,42 eur na istinu, sumu 92,79 eur na úroky a sumu 9,13 eur na poplatky. Nakoľko nebolo zrejmé, na aké konkrétne poplatky a v akej sume bola celková suma 9,13 eur započítaná (žalobca v špecifikácii čl. 54 tvrdil, že sa jednalo najmä o poplatky za poistenie úveru a poplatky za upomienky, avšak mohlo ísť o započítanie aj na iné poplatky) nebolo možné preto posúdiť, či sa jednalo o započítanie na poplatky zmluvne dohodnuté, resp. iné. Preto súd prvej inštancie nemohol posúdiť, či sa jednalo o neprijateľné zmluvné podmienky, tak sumu 9,13 eur započítal na istinu. Celkovo bolo na istinu zo sumy 157,34 eur započítaných 64,55 eur (55,42 eur + 9,13 eur) a na úroky 92,79 eur. Súd prvej inštancie skúmal vzhľadom na tvrdené postúpenie pohľadávky, t.j. či žalobca mal aktívnu vecnú legitimáciu. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo preukázané riadne zosplatenie, súd prvej inštancie skúmal, či a s akou sumou bol žalovaný ku dňu postúpenia v omeškaní najmenej 90 dní a to aj napriek písomnej výzve zo strany D.. Pretože ako deň splatnosti tej-ktorej splátky bol dohodnutý 15-ty deň v mesiaci, mal za to, že žalovaný mohol byť ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splátkami splatnými do 15.03.2021 vrátane (s touto bol od 16.03.2021 do 22.06.2021 v omeškaní po dobu 99 dní). So splátkou splatnou 15.04.2021 by bol v omeškaní len 68 dní (od 16.04.2021 do 22.06.2021), so splátkou splatnou 15.05.2021 len 38 dní (od 16.05.2021 do 22.06.2021), no a so splátkou splatnou 15.06.2021 len 7 dní (od 16.06.2021 do 22.06.2021). Podľa splátkového kalendára (čl. 16) v spisu mal žalovaný v splátkach od 15.12.2018 do 15.03.2021 zaplatiť na istine sumu 160,94 eur, na úroku sumu 194,94 eur, na poplatku za poistenie 23,24 eur, t. j. celkovo 28 splátok á 13,54 eur, čo predstavovalo celkovú sumu 379,12 eur. Vzhľadom na úhrady žalovaného a ich započítanie na istinu a úroky tak, ako bolo uvedené v bode 11. a 23 odôvodnenia bol žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky (teda ku dňu 22.06.2021) v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 dní so zaplacením sumy 96,39 eur titulom istiny (160,94 eur mínus 64,55 eur), sumy 102,15 eur titulom úrokov (194,94 eur mínus 92,79 eur) a sumy 23,24 eur titulom poplatkov za poistenie. Celkovo teda D. bola oprávnená (keďže postúpiť možno len splatnú pohľadávku) platne postúpiť len sumu 221,78 eur (96,39+102,15+23,24). Za písomnú výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pritom súd prvej inštancie považoval výzvu zo dňa 04.03.2021, ktorej doručenie žalovanému bolo aj preukázané (viď doručka čl. 19). Nakoľko súd prvej inštancie mal za to, že vo vzťahu k sume 221,78 eur žalobca preukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu, v tomto rozsahu žalobe vyhovel. Zároveň podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. úč. od 01.02.2013 priznal žalobcovi i úrok z omeškania v zákonnej výške 5% ročne zo sumy 96,39 eur predstavujúcej neuhradenú istinu (úrok z omeškania žalobca žiadal len z istiny) od 23.06.2021, keďže mal za to, že vzhľadom na splatnosť poslednej splátky 15.03.2021 je žalovaný ku dňu 23.06.2021 jednoznačne v omeškaní. Vo zvyšku, t. j. v rozsahu prevyšujúcom priznanú sumu 221,78 eur a priznaný úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 96,39 eur od 23.06.2021 do zaplatenia súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že nebolo preukázané platné postúpenie pohľadávky, a teda aktívna vecná legitimácia žalobcu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého by nárok na náhradu trov konania patril žalovanému, keďže vo väčšej časti bola žaloba zamietnutá. Nakoľko žalovanému zo spisu žiadne trovy konania nevyplynuli, súd prvej inštancie žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku vo výroku II., ktorým súd prvej inštancie vo zvyšku žalobu zamietol, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie aj v časti o zaplatenie 692,36 eur s prísl. a zároveň prizná žalobcovi voči žalovanému podľa pomeru úspechu a neúspechu v konaní náhradu trov konania v rozsahu 100%, resp. aby v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávnych právnych a skutkových záverov a rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo aj k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP). Žalobca sa nestotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého v konaní nebolo preukázané, že právny predchodca žalobcu D. D., E. (ďalej len „postupca“) si so žalovaným dohodol možnosť žiadať predčasné zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v spojení s § 53 ods. 9 OZ, a preto bol žalovaný povinný aj naďalej splácať poskytnutý úver v splátkach. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že dohoda zmluvných strán ohľadom možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti všetkých splátok jednorazovo pre neplnenie splátkového kalendára zo strany dlžníka bola dohodnutá jasne a zrozumiteľne v bode 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery D. D., E. (ďalej aj „POP“). Žalovaný bol pri uzatváraní Zmluvy oboznámený so

znením POP (aj VOP) a tieto tvorili súčasť Zmluvy a v rôznych ustanoveniach ju dopĺňali. Uzatvorením Zmluvy žalovaný jednoznačne vyjadril súhlas s ich znením a zaviazal sa ich ustanovenia dodržiavať rovnako ako ustanovenia Zmluvy. Poukázal na znenie Potvrdenia o uzatvorení zmluvy, v ktorom bolo uvedené, že „všetky údaje uvedené v Základných podmienkach Zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia Zmluvy a ich zmeny sa riadia Zmluvou, POP a VOP.“ Žalobca zároveň poukázal na to, že žiadna norma spotrebiteľského práva nevyžaduje, aby bola spotrebiteľská zmluva vyhotovená ako jediný dokument, resp. aby každá časť dokumentu bola osobitne podpísaná. V tomto smere žalobca odkázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit C-42/15 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 21CoE/62/2017 zo dňa 25.09.2018, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/25/2022 zo dňa 13.10.2022, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/81/2020 zo dňa 30.12.2020. Z tohto dôvodu považoval odôvodnenie napadnutého rozhodnutia za nepreskúmateľné, nakoľko z odôvodnenia vôbec nebolo zrejmé, ako sa v tejto súvislosti vysporiadal s tým, že POP sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy a žalovaný uzatvorením Zmluvy vyjadril jednoznačný súhlas s ustanoveniami POP a VOP. Okrem iného zdôraznil, že postupca splnil pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru všetky podmienky kladené zákonom pre riadne vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a postup, ktorý postupca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ; žalovaný bol pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru opakovane vyzývaný k úhrade omeškaných splátok úveru a taktiež bol postupcom upozornený na možnosť uplatnenia práva podľa ust. § 565 OZ, čo nebolo zo strany žalovaného v konaní nijakým spôsobom rozporované. Podľa názoru žalobcu v konaní preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu aj to, že postúpená pohľadávka bola splatná, na základe čoho súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Vzhľadom na uvedené prijal záver, že rozhodnutie súdu z hľadiska viacerých nedostatkov vyplývajúcich z jeho odôvodnenia naplnia znaky zmatečnosti, nepresvedčivosti a najmä nepreskúmateľnosti.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol odvolateľom spochybnený vo výroku I., ktorým bola uložená žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 221,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 96,39 eur od 23.06.2021 do zaplataenia. V tomto výroku rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

6. V posudzovanej veci súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím výrokom II., pre neplatné postúpenie pohľadávky v rozsahu prevyšujúcej priznanej sumy 221,78 eur s prísl. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. o trovách konania medzi stranami sporu rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

7. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne skutkové a právne závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie v jeho zamietajúcej časti (výroku II.) majúce pôvod v závere o absencii dohody zmluvných strán žiadať zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky danej v ust. § 565 OZ v spojení s § 53 ods.9 OZ (dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a o nepreukázaní platného postúpenia pohľadávky (aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu) a v konečnom dôsledku tiež porušenie práva na spravodlivý proces, ktorý vzhliadal v tom, že súd sa nevysporiadal s ustanoveniami VOP a POP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

8. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazu zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Nesprávny skutkový záver - odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

11. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

12. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver predovšetkým o spotrebiteľskom charaktere zmluvného vzťahu, v ktorom má pôvod uplatnený nárok, na ktorý dopadajú normy spotrebiteľského práva a obligatórne skúmajúc aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu vo svetle ust. § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ dospel k správne mu záveru o nepreukázaní dohody zmluvných strán na možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a preto predmetom postúpenia mohla byť len splatná časť úveru. Žalovaný je tak povinný vrátiť žalobcovi iba sumu vo výške 221,78 eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 96,39 eur od 23.06.2021 do zaplataenia. Rovnako správne je jeho rozhodnutie v časti trov konania.

13. Žalobca namieta nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie v otázke, či medzi zmluvnými stranami (D. D. E. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník) bola v zmluve o splátkovom úvere č. 5150644154 zo dňa 17.10.2018 dojednaná dohoda podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka o možnosti veriteľa žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky a s tým súvisiace posúdenie, či je možné považovať takúto dohodu za uzavretú v prípade, ak vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok, na ktoré táto zmluva o splátkovom úvere odkazuje.

14. Zo skutkového stavu zistenom súdom prvej inštancie vyplýva, že právny predchodca žalobu (postupca D. D. E.) uzatvoril so žalovaným zmluvu na diaľku, a to prostredníctvom služby internetbanking. V konaní nebolo sporné, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti riadne a včas, a preto postupca mal vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru dňa 03.03.2021, pričom na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalovaného upozornil v zmysle § 53 ods. 9 OZ, a to výzvou zo dňa 04.03.2021. Následne postupca dňa 22.06.2021 uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej mal na žalobcu postúpiť okrem iného aj pohľadávku voči žalovanému.

15. Odvolací súd konštatuje, že možnosť veriteľa žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Plnenie v splátkach, vrátane podmienky, že nedodržaním

splatnosti jednotlivých splátok môže veriteľ vyvolať mimoriadnu splatnosť celej pohľadávky, musí byť dojednané priamo v zmluve. Nepostačuje len odkaz na veriteľom vopred jednostranne pripravené a dlžníkmi nepodpísané VOP. Bez preukázania existencie takejto dohody obsiahnutej priamo v zmluve veriteľ právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka nemá.

16. Podľa judikatúry súdov Slovenskej republiky je v zásade prípustné uplatňovanie takých obchodných podmienok, v ktorých si zmluvné strany môžu dohodnúť obsah práv a povinností, ktorými sa vzájomne budú riadiť, pričom tieto práva a povinnosti sú obvykle obsiahnuté priamo v zmluve, avšak nie je vylúčená ani aplikácia všeobecných, či iných obchodných podmienok, na ktoré zmluva môže odkazovať. Uvedené uplatnenie Obchodných podmienok však nie je neobmedzené, ale naopak, právna úprava stanovuje zákonné limity. Pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nemôžu obsahovať dojednania, ktoré sú v rozpore s požiadavkami dobrej viery, alebo znamenajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ďalej také, s ktorými sa spotrebiteľ nemá možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy a pod. Ak majú byť takéto obchodné podmienky súčasťou zmluvy, ktorá na ne odkazuje, pre to, aby boli záväzné, je potrebné vyjadriť s nimi súhlas zmluvných strán, čomu musí predchádzať oboznámenie sa s ich obsahom. Na preukázanie oboznámenia sa s nimi však nepostačuje len konštatovanie a vyhlásenie spotrebiteľa vo formulárovej zmluve o tom, že bol s obchodnými podmienkami oboznámený. V spotrebiteľských zmluvách obchodné podmienky, na ktoré zmluva odkazuje alebo ktoré sú k nej pripojené, majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme dodávateľ skryl dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú (napr. dojednanie o zmluvnej pokute, rozhodcovská doložka). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu“ (rozsudok sp. zn. 22CoCsp/25/2021 zo dňa 28.09.2021, tiež rozsudok 8CoCsp/25/2022 zo dňa 26.09.2022).

17. Súd prvej inštancie nemal za preukázané, že by si zmluvné strany dohodli možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka. S týmto záverom vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd súhlasí. V danom prípade žalobca predložil len listinu označenú ako Potvrdenie o uzatvorení zmluvy zo dňa 17.10.2018, z ktorej je zrejmé, že právny predchodca žalobcu (D. D. E.) uzatvoril so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z., v ktorej sa zaviazal úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu splatiť v splátkach. Dojednanie zmluvných strán o možnosti veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky výslovne v texte zmluvy uvedená nie je. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 5150644154 zo dňa 17.10.2018, ktorá je formulároveho typu, je v záverečnej časti uvedené, že všetky údaje uvedené v základných podmienkach zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia zmluvy a ich zmeny sa riadia zmluvou, POP a VOP. Potvrdenie o uzatvorení zmluvy zahŕňa iba základné podmienky úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v zmluve. Prípady porušenia sú tiež upravené v bode 8 ods. 1 produktívnych obchodných podmienkach, medzi ktorými je aj omeškanie dlžníka so splatením pohľadávky alebo iného peňažného záväzku voči banke o viac ako 3 mesiace s následkom upraveným v nasledujúcom texte bodu 8, ktorý vymedzuje oprávnenie banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky.

18. Odvolací súd konštatuje, že platné dojednanie o možnosti predčasného zosplatenia spotrebiteľského úveru musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a nie uvedené len vo VOP, či POP, ktoré nie sú ani podpísané dlžníkom. Žalobca v tomto smere nepreukázal uzatvorenie dohody ako náležitosti zmluvy o úvere, ktoré by bolo priamo premietnuté v zmluve. Ani akceptácia návrhu v potvrdení o uzavretí zmluvy neobsahuje dojednanie možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bankou a pokiaľ je v potvrdení o uzavretí zmluvy uvedené, že „všetky údaje uvedené v Základných podmienkach zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia zmluvy a ich zmeny sa riadia POP a VOP“, tak z obsahu potvrdenia nie je dostatočne zrozumiteľné a určité, čo uvedené skratky znamenajú. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že možnosť zosplatenia úveru je upravená v bode 8.1. produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery D. D., E., s účinnosťou 01.01.2015, tak nepreukázal záväznosť uvedených obchodných podmienok pre daný úverový vzťah. Vzhľadom na rozsah všetkých súčastí úverovej zmluvy odvolací súd ťažko verí tomu, že sa žalovaný pred uzatvorením zmluvy skutočne oboznámil so všetkými zmluvnými podmienkami tak, ako to právny predchodca žalobcu

uvádza vo formulárovej zmluve o úvere, pričom žalobca v podanom odvolaní ani len netvrdí, že sa skutočne aj s obchodnými podmienkami oboznámil (o.i. že mu boli odovzdané, resp. doručené).

19. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je potrebné konštatovať, že zmluvnými stranami predmetnej zmluvy nebolo individuálne dohodnuté právo postupcu ako veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Odvolací súd, sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo preukázané, že pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom žalobcom ako postupníkom došlo k zosplatneniu celého dlhu žalovaného postupcom ako pôvodným veriteľom. V tomto prípade bolo možné platne postúpiť len splátky, ktoré ku dňu postúpenia už boli splatné v zmysle uzavretej zmluvy o splátkovom úvere, ktorého konečná splatnosť je až 15.11.2026, a to za splnenia podmienky omeškania a doručenia výzvy podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

20. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v konaní nezaoberal a ktoré by neboli predmetom jeho posudzovania.

21. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti (vo výroku II.) je vecne správne (za súčasného záveru o správnosti rozhodnutia aj v časti o náhrade trov konania), preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu potvrdil.

22. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods.1 CSP tak, že nepriznal právo na ich náhradu žalovanému vo vzťahu k žalobcovi napriek jeho plnému úspechu v odvolacom konaní, keďže mu preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).